Pângărirea numelor româneşti

Actele de guvern sunt mijloace excepţionale pentru prevenirea unor primejdii iminente care ar ameninţa siguranţa internă şi externă a Statului.

Ele nu pot servi prin urmare la salvarea de naufragiu a acelora cari, conştienţi că se confundă cu însăşi ameninţarea internă şi externă a Statului, îşi schimbă numele atavice în nume româneşti, pângărindu-le pe acestea şi mai mult de cât pe celelalte.

Nu în favoarea acelora cari îşi aleg roşul dintre toate culorile curcubeului, pentru că seamănă cu sângele şi cu focul, sunt destinate măsurile excepţionale de felul aceleia care ne împiedică să le mai spunem pe numele adevărate, ci împotriva lor.

Nu spre a satisface sadismul comunismului cu nuclee nu numai în unele închisori, ci şi în unele redacţii, cu diverşi şi în o parte şi în cealaltă, trebuia să arate guvernul că este tare, căci tăria este în raport direct cu legitimitatea exerciţiului ei.

Nu în încurajarea directorilor de scenă ai acţiunilor subversive, ci în înfrânarea lor; nu în paralizarea efectelor sancţiunilor judiciare contra săpătorilor la temelia Statului şi în împiedicarea opiniei publice de a seconda în mod permanent şi viguros acţiunea de apărare naţională internă; nu în încătuşarea acelora cari demască zilnic cu dovezi pe uneltitorii împotriva Statului; nu în împiedicarea afirmării sentimentelor de ordine şi de siguranţă, care se confundă cu însăşi existenţa Statului, ci în împiedicarea impulsiunilor dizolvante, care se confundă cu dezordinea şi nesiguranţa lui, guvernele lipsite de autoritate pot şi trebue să justifice starea de asediu şi cenzura.

„Serviciul secret" din Japonia

Pentru apărarea statului şi întărirea dinastiei

„Serviciul secret" din Japonia, îndeplineşte foarte multe misiuni fără ca opinia publică să afle de aceasta. Mecanismul acesta se chiamă „serviciul secret al Mikadoului". Directorii acestei organizaţii aparţin celor mai vechi familii din împărăţia Soarelui răsare. E necesar să fie cineva ofiţer, copil, sau nepot de ofiţer, să fie recomandat de comandantul regimentului şi întărit de ministrul armatei, pentru ca să aibă onoarea de a servi împăratului. Istoria acestui „serviciu tainic", care se află în una din clădirile ministerului armatei, începe dela 1868. In acel timp puterea executivă se afla în mâinile lui „Tajkuma", un comandant militar. Acesta era mai puternic decât împăratul.

Serviciul tainic a fost fondat de magnaţii japonezi, care au vroit să câştige pentru Mikadou puterea de mai înainte. In acest scop au format o societate de bărbaţi, care prin toate mijloacele să înlăture suzeranitatea lui Tajkuma. In caz de nereuşită fiecare era obligat să recurgă la hara-kiri. In curând însă cei puşi în serviciul împăratului au reuşit pe toată linia în activitatea lor. Revoluţia a făcut ca împăratul să-şi capete toate vechile sale drepturi. Din acel timp împăraţii japonezi n'au un ajutor mai mare decât dela cei din „serviciul tainic". N'a avut loc nici un războiu, rebeliune sau conflict armat, în care să nu fi participat aceştia susţinând dinastia. La interior aceştia formează o poliţie particulară şi straja personală a împăratului, iar la exterior e formată din diplomaţia împărăţiei Soarelui răsare. In 1894 pentru prima oară au fost folosiţi membrii acestei organizaţii în războiul contra Chinei. Discreţi, abili şi gata pentru orice agenţii acestui serviciu şi-a îndeplinit minunat obligaţiile lor de spionaj în Asia, Europa şi America. Un alt moment al activităţii lor a fost în războiul ruso-japonez din 1904; cu toate acestea abia din 1918 serviciul secret japonez poate concura cu celelalte organizaţii similare din Europa. In fruntea „serviciului tainic" se află un colegiu compus din trei sau patru dmnitari, aleşi din consiliul particular al Mikadoului. Mulţimea agenţilor se compune din japonezi emigranţi, colportorii de opium, vânzătorii de lacuri şi obiecte japoneze, artiştii de varieteu, ş. a. Sunt prin urmare toţi acei care în fiecare an părăsesc ţara spre a găsi aiurea fericirea. Şi tocmai din aceste diferite elemente se recrutează corespondenţii „serviciului tainic".

Ştirile lor fie că sunt interesante sau nu, schimbă prea puţin din situaţia pe care o au. Intr'o zi însă se poate ca unul aflat la un loc potrivit să fie chemat spre a îndeplini o mare misiune.

Iată acum un exemplu di alte multe : la 17 Iulie 1934 a fost prins un agent al acestei poliţii pe când pătrundea în clădirea consulatului sovietic dela Charbin. Simţind primejdia a pornit la fugă. In stradă şi-a adus aminte că nu departe se află un bar, al cărui antreprenor e agent al „poliţiei secrete". Fiind urmărit de poliţie a intrat în bar. Toţi cei aflaţi acolo, la ora aceea, au fost arestaţi şi duşi la comisariat. Poliţiainsă a rămas uimită când n'a putut descoperi nimic, fiindcă singurul pe care nu l'a arestat a fost antreprenorul barului. Cu alte cuvinte acela care în clipa când a pătruns poliţia avea aspect de antreprenor: un şorţ alb, o bluză identică, împrumutate la iuţeală, au schimbat complet înfăţişarea urmăritului. Totul s'a redus apoi la un mic incident. Şi dacă n'ar fi fost barul „agentu-cancelariile eurpene ar fi simţit lui japonez" din strada Alenska, cine ştie pentru a câtea oară, apropierea primejdiei. (Ceps).

Omul din Periş „luat de moş"

a fost găsit intr'o porumbişte

N'a vrut să se inapoeze acasă decât tot noaptea

Periş, 17 Iulie

Locuitorul Constantin Stoica, despre care am scris că a dispărut ieri noapte şi a lăsat un bilet, în care spunea că l-a „furat un moş", a fost găsit ieri d. a., intr'un lan de porumb, la locul numit La brazi, lângă Cocioc. El sta cu faţa în sus, uitându-se la cer.

Imediat ce s'a dat de ştire că a fos găsit, s'au dus să-l vadă, femei, bărbaţi şi copii, ca la bâlciu.

El spune că nu ştie cum a ajuns acolo. Ştie, însă, că pe când lucra la roată, măcinând smalţul. cineva a deschis uşa. Intâi n'a dat atenţie. A doua oară a auzit şi o voce. Intorcându-se spre uşă, a văzut un moş, care a făcut un pas peste prag, i-a spus să lase totul şi să-l urmeze. Atunci ,el i-a cerut voe să scrie biletul. L-a lăsat pe râşniţă şi a dat să-şi ia pălăria din cui, însă moşul i-a zis: „Hai, lasă şi pălăria şi lampa aprinsă" Au ieşit din atelier, apoi din curte, moşul ţinându-se în dreapta, ceva mai în urmă. In dreptul străzii Mircea, i s'a părut că vede o dâră de lumină şi au mers pe ea până au dat de brazi. Acolo s'au oprit. Moşul i-a spus: „Vei sta aci şi să te înapoezi tot noaptea"; apoi a dispărut. El spune că toată noaptea n'a dormit, nici a doua noapte şi mereu se întreabă de atunci, ce a fost cu el. Drumul până la brazi este lung de 3 km. şi l-a făcut — zice el — în timp cam de cinci minute. Până acolo a trebuit să treacă peste gârla Coada Snagovului, lată de 4—5 m. şi adâncă de 40 cm., cu mâl la fund.

Soţia lui şi oamenii, după ce l-au găsit, l-au rugat să vină în sat. El n'a vrut cu niciun chip şi tocmai seara, pe întunerec, l-au luat, forţat, cu o căruţă şi l-au adus în sat. Toată noaptea însă n'a dormit şi nici astăzi şi a mâncat numai o fărâmă de pâine.

Interesându-ne despre sănătatea lui, am constatat că n'a fost bolnav dela vârsta de doi ani, când a suferit de vărsat şi până în primăvara acestui an, când a suferit un accident, fiind lovit la şale. Are o fiică bolnavă de pelagră şi o nepoată suferindă de stomac, tot cu simptome de pelagră. Fiica lui este trecută în tabloul de pelagroşi la serviciul sanitar.

Poate că ar trebui cercetată şi starea lui mintală.

Viaţa politică

O pacoste: abatorul dela Constanţa

Vom rămâne multă vreme de poveste cu darul nostru special de-a călca în strâchini în materie de pricepere gospodărească. Ne repezim la planuri mărețe şi costisitoare acolo unde sau nu se simte de fel nevoe de aşa ceva sau se poate uşor împlini nevoia cu mijloace modeste şi obicinuite, pentru ca, în schimb, să trecem cu buretele peste nevoi mari şi urgente, a căror satisfacere sau ar cruţa economiei româneşti pagube incalculabile — cum ar fi nevoia rectificării cursului apelor, nevoia reîmpăduririlor, etc., — sau ar contribui la sporirea activităţii interne şi a venitului naţional, cum ar fi sporirea şi buna întreţinere a reţelei de linii şi mijloace de comunicaţie pe apă şi pe uscat, fără să mai vorbim de investiţiunile cerute de îngrijirea sănătăţii şi culturii populaţiei.

Intre isprăvile spiritului nostru dezordonat de gospodărie orientală, construirea abatorului dela Constanţa bate toate recordurile superfiicalităţii şi ale călcării în strâchini. Am vârît în betoane şi instalaţii magnifice câteva sute de milioane rupte dintr'un buget ţinut cu atâtea fertţe şi meremetiseli, am organizat mai anul trecut o inaugurare cu tam-tam de s'a dus vestea peste mări şi ţări, pentru ca de atunci şi până azi activitatea — şi deci utilitatea şi randamentul — acestui cel mai mare abator din Orient să se dovedească complet şi iremediabil nulă.

Toate instalaţiile, toate investiţiile, toate speranţele puse în funcţionarea acestui abator, menit să deserveasca nevoile exportului nostru de carne în Orient, au rămas fără urmare practică, pentru simplul motiv că ţările cliente (Palestina, Siria, Egiptul) preferă să ne cumpere vitele şi păsările vii, pe picioare, fie datorită ritualului religios, fie convenienţei preţurilor.

Am rămas deci în cârcă cu coşogea dihania în beton şi ferărie, ba mai cheltuim acuma de ne stingem cu personalul administrativ şi technic, care flueră a pustiu, cum şi cu întreţinerea monstrului neproductiv şi încurcăreţ.

Nu se gândeşte nimeni să-i dea măcar altă întrebuinţare — chiar şi temporară — ca să mai scoatem încaltea sub altă formă ceva din pagubele pe care le suportăm din greu.

Ce ar fi, de pildă, dacă am instala un spital în vastele hale rămase complet pustii şi fără întrebuinţare ale faimosului abator ? Am face o operă de cea mai necontestată utilitate socială, iar, pe de altă parte, am compensa printr'o operă pozitivă opera negativă recoltată de pe urma unui aşezământ, a cărui destinaţie s'a dovedit himerică.

Atât încăperile cât şi instalaţiile de apă, calorifer şi frigorifer ale abtorului din Constanţa pot fi folosite — cu adaptări care n'ar strica nimic din rostul iniţial al instituţiei — în chip ideal pentru nevoile unui aşezământ spitalicesc, care ar fi foarte binevenit într'un centru de importanţa portului şi regiunei Constanţa, răspunzând unei necesităţi absolute şi împlinind un gol adânc simţit şi obşteşte recunoscut.

Puţin curaj în acceptarea crudei realităţi şi puţină iniţiativă reparatoare în direcţia schimbării de destinaţie. Atâta trebue.

Numai dacă, fireşte, nu şi-ar vâri coada în această operă de reparaţie, necesară, chestiunile de amor propriu — cât ne mai costă, Doamne capitolul ăsta ! — şi chestiunile de interese lăturalnice...

DE CE?

Aşteptarea ne-a fost zadarnică. Nici ministerul muncii, nici cel de interne, n'au răspuns relatărilor noastre, privitoare la rămânerea în ţară a evreului polonez paşaportar Michel Weiss.

Tăcerea celor două ministere, care au pretenţia că apără munca românească, nu poate fi interpretată de cât ca un răspuns: cele afirmate de noi sunt triste adevăruri.

Paşaportarul Michel Weiss, cojocar din Galaţi, deşi îi s'a respins dreptul de rămânere în ţară, (vezi ordinul ministerului nr. 11972/937), deşi îi s'a anulat livretul de exercitarea profesiunii, continuă să-şi bată joc de legile ţării, plătind (cel puţin aşa se laudă) păsurile ce îi se acordă.

Dacă faptele sunt exacte, o singură întrebare se mai impune :

Dece nici până acum paşaportarul evreu, n'a părăsit ţara?

Ministerul de interne — pentrucă noi ştim a cui e vina — şi-ar putea pune şi el această intrebare.

Făcând ancheta pe care noi am cerut-o, ar afla poate, cum se nesocoteşte o dispoziţiune legală şi cum printr'o falsă interpretare se eludează o lege.

Dar ar mai afla fără îndoială, şi de dragul cui, paşaportarul acesta, la fel cu atâţia alţii, reuseşte să-şi prelungească când vrea şi cât vrea, rămânerea sa în ţară.

Domnul ministru de interne trebue să cerceteze cazul acesta, scandalos din cale afară.

Opinia publică are dreptul să i-o ceară...

Să se isprăvească odată, cel puţin în această materie, cu favorul şi şperţuiala tarifată !

Programul naţional-ţărănist

şi ideile lui Dobrescu-Argeş

Cu prilejul întrunirei partidului naţional-ţărănesc ţinută la R.-Vâlcea, d. Armand Călinescu a declarat:

„Zilele trecute, ziarul „Universul" a reprodus o cuvântare a marelui luptător Dobrescu-Argeş, comentând într'un mod cu totul eronat atitudinea de astăzi a partidului nostru, pe care „Universul" nu-l mai crede pe linia lui Dobrescu-Argeş.

Eu nu pot decât să mulţumesc „Universului", pentru imensul serviciu pe care l-a făcut opiniei publice, publicând cuvintele calde de românism şi naţionalism, ale primului luptător pentru ţărănime.

Şi răspunsul meu este : Da ! Partidul naţional-ţărănesc îşi însuşeşte în întregime ideile şi programul lui Dobrescu-Argeş, care alcătuesc legământul ţărănismului nostru.

Partidul nostru preferă democraţia ţăranilor, democraţiei agitatorilor comunişti, preferă democraţia naţională, democraţiei internaţionale.

Şi în această preferinţă se poate căuta secretul victoriilor noastre de până astăzi".

Noi, n'am comentat eronat atitudinea partidului naţional-ţărănesc, ci am constatat nepotrivirea evidentă între doctrina naţionalistă şi antievreiască a lui Dobrescu-Argeş şi unele declaraţii publice făcute de dr. N. Lupu şi aţi fruntaşi ai partidului naţional-ţărănesc, în chestiile ce interesează românismul şi combaterea pericolului iudeo-comunist.

Cum d. Armand Călinescu a răspuns, că partidul naţional-ţărănesc îşi însuseşte în întregime ideile şi programul lui Dobrescu-Argeş, am dori să cunoaştem şi punctul de vedere al d-lui dr. N. Lupu în această delicată şi importantă chestiune.

Isi însuseşte d. dr. Lupu în întregime ideile şi programul lui Dobrescu-Argeş, reproduse de noi din cuvântarea pronunţată de cel considerat azi „precursor al ţărănismului şi al democraţiei", în şedinţa Camerei deputaţilor din 1889 ?

Aşteptăm răspunsul, pe care îl dorim să fie tot atât de categoric ca şi al d-lui Armand Călinescu.

Comisiunile medicale

pentru concursul de admitere in liceele militare

Concursul de admitere în liceele militare, pentru anul şcolar 1937/1938, începe azi Duminică 18 Iulie a. c., prin vizita medicală a candidaţilor, în faţa următoarelor comisiuni medicale :

Liceul militar Craiova: medic colonel dr. Panea Aurel; medic maior dr. Mitran Ilie; medic căpitan dr. Dragnea Mihail; medic căpitan dr. Petrescu Gheorghe.

Liceul militar „M-rea Dealu": medic colonel dr. Lascăr I; medic maior dr. Gilorteanu I.; medic maior dr. Neştianu Simion; medic căpitan dr. Mazilu Petre.

Liceul militar Iaşi: medic maior dr. Dumitrescu C.; medic căpitan dr. Dumitriu Gr.; medic locot. dr. Zăicescu Gh.

Liceul militar Tg. Mureş: medic lt.-colonel dr. Popescu Nicolae; medic maior dr. Dumitriu Marian; medic căpitan dr. Dăscălescu V.

Liceul militar Cernăuţi: medic colonel dr. Petrescu Ilie; medic maior dr. Nicolaide Nicolae; medic căpitan dr. Luţchi Eduard; medic căpitan dr. Schwartz Iosif.

Liceul militar Chişinău: medic colonel dr. Bălăcioiu Gr.; medic maior dr. Alexandrescu D.; medic căpitan dr. Neaga Petre.

La examinările medicale ale candidaţilor, asistă în mod obligatoriu: preşedintele comisiunii, delegatul ministerului apărării naţionale şi directorul de studii al şcolii.

Pentru Curtea de Argeş

Ne-am ocupat multă vreme, acum câţiva ani, de situaţia rea în care se găsea atunci şi se găseşte şi azi orăşelul Curtea de Argeş. Am strigat însă în pustiu. La noi, vremurile trebue să se succeadă epocal, ca să se poată realiza o îmbunătăţire, de orice natură ar fi.

Nu există pildă mai reală în acest sens, ca pilda cu care s'a ignorat acest orăşel istoric. Am spus-o de atâtea ori şi o repetăm: Curtea de Argeş merită deosebită atenţie, fiindcă aci s'a întemeiat viaţa statului român şi s'au întărit temeliile bisericii naţionale. Din 1914, când regele Carol I a fost înmormântat acolo, orăşelul Voevozilor a început să fie cercetat şi pentru valoarea istorică, iar după războiu, pentru descoperirile arheologice din biserica Sf. Nicolae Domnesc. Iar din 1927, când a devenit mausoleu al neamului, prin înmormântarea regelui Ferdinand I, lângă unchiul întemeietor de stat românesc, oraşul, fostă curte domnească, este vizitat aproape zilnic, nu numai de români, dar şi de mulţime de străini.

Nu există excursie de peste hotare, congres, misiune, ori delegaţie, care să nu viziteze Curtea de Argeş şi care să nu aibă, punct principal, mormintele întregitorilor de ţară. Decoraţii de războiu de toate felurile, în frunte cu cea mai înaltă distincţie „Mihai Viteazul", vin anual, regulat, se închină şi străjuesc mormintele regale.

In asemenea situaţie privilegiată, având şi o minunată poziţie pitorească şi de altitudine, unde natura dă viaţă, Curtea de Argeş nu mai poate fi tratat ca un neînsemnat oraş.... „nereşedinţă" de judeţ, ci i se cuvine şi din punct de vedere edilitar, o atenţie corespunzătoare. Stăruesc şi azi, aproape aceleaşi lipsuri pe care le-am găsit în oraşul domnesc, acum aproape 20 de ani.

Oraşul nu are lumină electrică. Pe cea pe care o are, nu poate conta, fiind insuficientă. Numai o parte, în jurul centrului, este luminată.

Pavajul este făcut numai pe partea principală şi nici aceea întreagă.

Canalizare nu există, deşi 4-5 văi traversează oraşul în pantă, dela răsărit la apus, iar riul Argeş curge aproape prin mijloc.

Nu există băi publice, iar în casele ce se clădesc, nu se prevăd băi, fiindcă nu e apă, deşi debitul necesar este asigurat la Nord, în comuna Albeşti.

Străzile, afară de cea principală şi bulevard, o parte sunt pavate cu piatră de râu, iar altă parte de loc.

Cea mai mare lacună a edilităţii dela Argeş este însă, aceea de a nu exista un plan de sistematizare. Din această cauză, la fiecare pas, ochiul este izbit de o construcţie stil modern, lângă o biserică monument istoric, ori case clădite fără aliniere şi fără să se ţină seamă de interesul estetic al oraşului.

S'ar părea că ignorarea aceasta nu este de-ajuns. La intrarea în parcul palatului regal, unde sunt mormintele regilor, între şcoala de cântăreţi şi seminarul teologic „Neagoe Vodă", într'o parte şi alta a bulevardului, străjuesc în cel mai grotesc aspect, două cârciumi, cari nu datează... nici dela Negru Vodă şi nici dela Neagoe Basarab, dar pe cari autoritatea comunală de totdeauna, cu o lipsă de elementar simţ estetic şi social, le-a îngăduit, le-a tolerat, iar mai târziu, când puteau fi închise, le-a lăsat mai departe, cu scop electoral sau de altă natură. Cele două cârciumi străjuesc drumul spre criptele regale, între două şcoli bisericeşti, ai căror elevi petrec în atmosfera de veselie viţioasă a cârciumii, căci prin zidurile şcoalei sau peste ele, ei ascultă până noaptea târziu, tarafurile de lăutari şi scandalurile inevitabile ale chefurilor prelungite gălăgios până noaptea târziu.

Trebue să i se dea Curţii de Argeş ce i se cuvine : canalizarea întregului oraş. Pentru înfăptuirea acestui pas spre civilizaţie, care şi aşa, se înţelege, vine destul de târziu, lucrarea ar fi uşurată de isvoarele şi rezervoarele de apă, la câţiva kilometri spre Nord, la Albeşti ;

Înzestrarea oraşului cu o uzină electrică, ce se poate realiza prin construirea unei turbine pe râul Argeş, care ar aduce după sine şi realizarea unei băi publice, precum şi întinderea reţelei de curent electric, până la marginea oraşului, unde sunt minunate locuri de construcţie.

In partea de răsărit, chiar în marginea oraşului, sunt coline pe care dacă străzile de lângă ele ar fi pavate, cel puţin cu piatră de râu, s'ar clădi vile de locuit, râvnite mult de vilegiaturişti.

Mai presus de toate însă, se impune un plan de sistematizare, după care să se construiască un anumit stil de locuinţe, pentru a da oraşului unitate edilitară estetică. Astfel, s'ar alinia străzile existente şi s'ar deschide altele noui.

Nu mai vorbim că în partea de Apus a oraşului, unde se face legătura cu mahalaua Poştei, pe şoseaua naţională R.-Vâlcea, ca o încununare a neglijenţei edilitare, stă podul de beton, prăbuşit la capătul dinspre oraş încă din timpul războiului şi cărpit cu un crâmpei de pod de lemn, permanent pericol pentru vehicule şi degradant spectacol pentru toţi cari vin prin aceste părţi.

Trebue să se dea Curţii de Argeş toată atenţia, pentru a fi şi din punct de vedere edilitar, la nivelul valorii istorice pe care o are. Bugetul comunei, veşnic deficitar şi neechilibrat, trăind cu oxigenul subvenţiilor anemice, nu poate angaja nimic serios, din toate câte sunt necesare. Pentru unele lucrări făcute ,a rămas dator pe un veac de-acum inainte.

Să-şi ia statul sarcina materială şi să se înceapă muncă nouă la Curtea de Argeş, pentru că nu mai este admis, ca locul de măreaţă descălicare a voevozilor, să fie lăsat mai departe în neglijenţa atât de condamnabilă a uitării şi acum, când ne odihnesc acolo, marii regi înfăptuitori de ţară.

NIC. GRECU

Procesul unor comunişti

Ziua II-a

Şedinţa de după amiază

Desbaterile au continuat la ora 5 d. a., dându-se cuvântul d-lui procuror lt.-col. Konia, care şi-a desvoltat rechizitoriul.

D-sa expune că renunţă la expunerea doctrinei şi metodelor comuniste de oarece tribunalul este în perfectă cunoştinţă cu aceste lucruri, cu atât mai mult cu cât unul dintre judecători este autorul unei lucrări, tratând despre activitatea organizaţiilor subversive.

D-sa trece la examinarea în drept a faptelor imputate acuzaţilor şi cari se încadrează în art. 1 din legea liniştei publice. Face o distincţie între acuzaţi. In prima grupă intră Gretber-

Se dă apoi cuvântul apărării care pune concluzii de achitare.

Desbaterile au rămas în continuare pentru Luni, la ora 8 dim.

ger, Vereş, C. Pârvulescu şi R. Covaci, iar în grupa II-a Bertha Toth şi Toth Adalberg.

In susţinerea acuzaţiilor înfăţişează piese din dosar, precum şi mărturisirile inculpatului Pârvulescu.

In încheere, cere condamnarea tuturor acuzaţilor de oarece statul nostru, nu poate îngădui manifestări de care s'au făcut vinovaţi inculpaţii.

Desvelirea unei troiţe comemorative

la reg. 1 transmisiuni

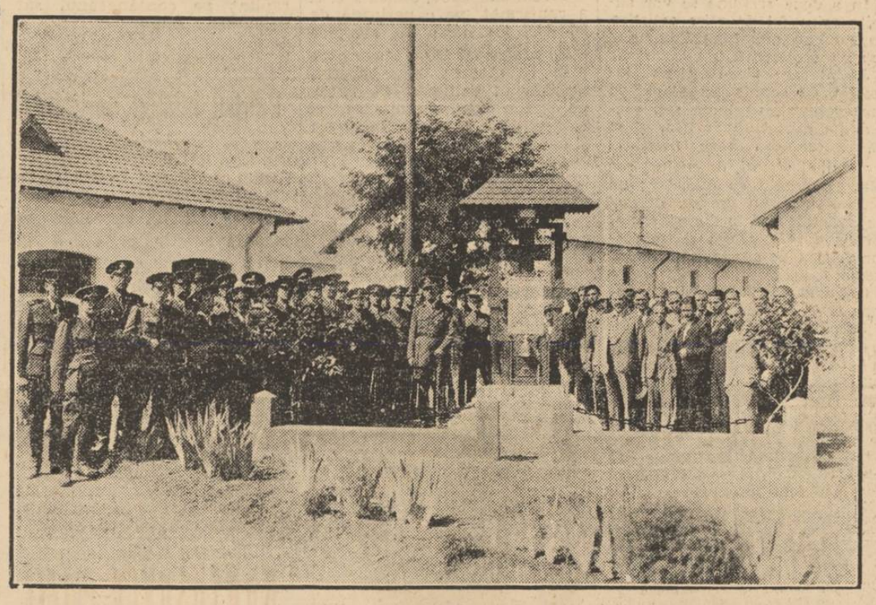

La regimentul 1 transmisiuni s'a desvelit eri o troiţă pentru cinstirea eroilor morţi în războiul.

Acest monument a fost ridicat din iniţiativa şi cu concursul d-lui col. Marin Cioroianu şi a ofiţerilor regimentului.

S'a oficiat, cu prilejul acestei solemnităţi, o slujbă religioasă de către părintele Inocenţiu Ştefănescu, confesorul garnizoanei.

A urmat defilarea trupei, iar la sfârşit întreaga asistenţă a luat parte la o reuşită serbare artistică datorită d-lui căpitan Al. Namian.

ILUMINAŢI ZÂMBETUL DVS. CU KOLYNOS

VEŢI descoperi o bucurie care n'aţi cunoscut-o, este aceea de a avea o dantură albă şi proaspătă, gingii rose, ferme şi sănătoase. Intrebuinţaţi Kolynos crema de dinţi antiseptică a cărei acţiune e bazată pe o teorie ştiinţifică complect nouă. Kolynos conţine ingrediente cari nu se află în pastele *ordinare*. Kolynos „e cu totul altceva". In fiecare cavitate, în fiecare interstiţie dentară, el spumegă şi clocoteşte, distrugând milioane de germeni cari cauzează decolorarea şi caria.

Mai multîncă: Kolynos este *economic*. Dv. nu puneţi decât jumătate din cantitatea dentifrice-ului *ordinar*. Kolynos este aşa de concentrat încât un centimetru pe o perie uscată, e suficient.

Şi Dv. puteţi avea zâmbetul atrăgător pe care-l dă Kolynos.

Economisiţi, cumpărând tubul mare.

Optimismul e cel mai mare bun al omului

şi e îndreptăţit atunci când munca şi ştiinţa omenească reuşesc să mai înlăture unele rele de cari suferim.

Mare e numărul acelora ce suferă de boli de stomac, intestine, de ficat şi rinichi, ei sunt victimele descurajării. După îndelungate experienţe de laborator şi în spitale, savanţi cu renume mondial au isbutit să găsească formula preparatului „Gastro D" care s'a dovedit suveran în toate afecţiunile de stomac, intestine, ficat, rinichi şi în turburările nervoase ce decurg din aceste maladii.

Mii de suferinzi au recăpătat graţie acestui medicament speranţă, bună dispoziţie, putere de muncă.

„Gastro D" se găseşte la farmacii şi droguerii sau se expediază contra ramburs de lei 135 de către Farmacia „Thoiss", Bucureşti, Cal. Victoriei 124. 26

Alegerile judeţene

din Arad au fost contestate de liberali

Arad, 16 Iulie

Tribunalul local a dat o decizie prin care anunţă rezultatul definitiv al alegerilor complimentare pentru consiliul judeţean, ţinut Duminică.

Partidul naţional-ţărănesc a obţinut 19.89% din totalul voturilor. Tribunalul interpretând legea electorală în sensul că fracţiunile de procent se pot rotunji la întreg, a acordat partidului naţional ţărănist 20% deci cincimea legală. In sensul acesta partidul liberal ia numai 10 mandate, restul de 5 urmând să fie luate de partidul naţional-ţărănist. Organizaţia liberală de Arad, considerându-se nedreptăţită a făcut contestaţie contra ei. In motivele invocate, se arată că la Lugoj situaţia a fost identică şi că acolo procentele n'au fost rotungite. Contestaţia, conform uzului va fi judecată în termen de 8 zile de către Curtea de Casaţie.

—xox○xox—

Un intreg congres comunist arestat in Bulgaria

Sofia, 17 (Rador). — **Siguranţa statului a fost înştiinţată că comuniştii ţin un congres ilegal pe înălţimile munţilor Davitoşe.**

Inconjurând locul indicat prin denunţ, poliţiştii au reuşit să aresteze intreg comitetul central al partidului şi pe mai mulţi delegaţi străini.

SE INLATURĂ CU DEPILATOR RADICAL.

Ca un cerc

de fier

împrejurul pieptului simte bolnavul de arterioscleroză greutăţile de respiraţie. Pe lângă ameţeli, vâjâeli în urechi, ş. a., greutăţile de respiraţie indică la individul trecut de 40 de ani prezenţa arteriosclerozei.

Singurul medicament care acţionează puternic asupra tuturor simptomelor acestei boli, este Sklerolsyrup Prof. Dr. Mladejowsky.

Sklerolsyrup dizolvă sărurile de calciu din pereţii arterelor.

In acest fel circulaţia sângelui redevine normală, inima poate să lucreze în voe şi toate simptomele arteriosclerozei dispar rând pe rând. După cura de cinci flacoane Sklerolsyrup, bolnavul se simte complect restabilit.

Diabeticii vor lua Sklerolsyrup D., preparat fără zahăr.

Broşura „Arterioscleroza şi noul ei tratament cu Sklerolsyrup Prof. Dr. Mladejowsky", în care se găsesc nenumărate scrisori de mulţumire din partea bolnavilor şi medicilor, se capătă gratuit la farmacii şi drogherii, sau la cerere prin poştă la Dep. General E & L. Cioară, strada Speranţei, 37. Bucureşti 3. 1152

Domnii abonaţi sunt rugaţi ca la orice reclamaţie sau schimbare de adresă să binevoiască a ne trimite eticheta cu care primesc ziarul, iar spre a fi prompt serviţi la reînoirea abonamentului să lipească pe cuponul mandatului poştal eticheta abonamentului expirat.